

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV / 215 -0 / 2017	
Érkezett: 2017 JAN 20.	
Példány: 5	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	ml

Fővárosi Törvényszék útján

Cím 1055 Budapest, Markó u. 27.

Levelezési cím 1363 Bp. Pf. 16

Központi telefonszám +36 1 354 6000

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773

Alkotmányjogi panasz

[REDACTED] indítványozónak
[REDACTED]

kötelesrész kiadása iránt folyamatban volt
eljárásban a Kúria Pfv.I.21.495/2016/4.
számú végzésével szemben

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] indítványozó kötelesrész kiadása iránt folyamatban volt eljárásban a **Kúria Pfv.I.21.495/2016/4. számú végzésével szemben** (amely részemre 2016. november 22-én került postai úton kézbesítésre) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ában foglalt jogosultsággal élve az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, és **kérem, hogy a t. Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.21.495/2016/4. számú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a végzést megsemmisíteni szíveskedjen az alábbi indokok alapján.**

I. Előzmények

Előzményként előadom, hogy a peres eljárás alapját édesanyám 2007. április 14-i halála jelentette, aki maga után végintézkedést hagyott hátra. Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2013. május 27-én meghozott és 2013. október 12-én jogerőre emelkedett 17.P.24.678/2009/56. sorszámú részítéletével az örökhagyó Budapesten, 2006. március 10-én kelt végrendeletéről kimondta, hogy az érvénytelen. Ezzel egyidejűleg kötelezte I. r. alperest részemre 100.000,-Ft + Áfa összegű részperköltség megfizetésére. A hagyaték édesanyám halálával ipso iure megnyílt.

II. Az elsőfokú ítélet

Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék ítéletében kereseti kérelmemet túlnyomórészt alaposnak találta és

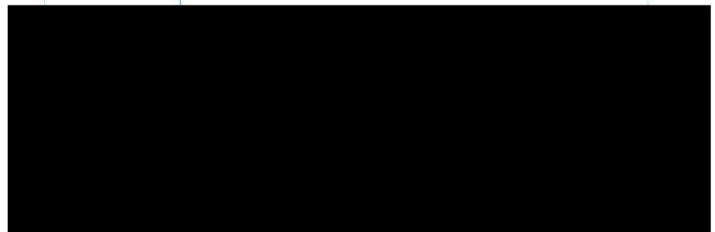
- I. r. alperest 90 napon belül 445.760,- Ft,
- II. és III. r. alpereseket 180 napon belül fejenként 6.238.960,- Ft,
- IV. és V. r. alpereseket 180 napon belül fejenként 5.250.560,- Ft,
- VII. r. alperest 90 napon belül 461.440,- Ft

továbbá ezen összegek után 2007. április 15. napjától számított törvényes mértékű késedelemi kamatai megfizetésére kötelezte.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítéletet érdemben helyesnek és megalapozottnak találtam, fellebbezést nem terjesztettem elő, nem kívántam volna még a perköltségre tett megállapítást sem kétségbe vonni éppen azért, hogy az eljárás lezárható legyen, az elsőfokú ítélettel jogerő álljon be. Ugyanakkor az elsőfokú ítélet ellen II., III., IV., V. és VII. r. alperes terjesztettek elő fellebbezést, amelyben mindannyian lényegében a kamatfizetési kötelezettség mellőzését kérték. Erre tekintettel terjesztettem elő csatlakozó fellebbezésemet.

III. A másodfokú ítélet

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 2016. március 17-én meghozott jogerős ítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta akként, hogy a II., III., IV., V. és VII. r. alperesek a terhükre megítélt tőkeösszegek után 2014. február 15. napjától a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamat megfizetésére kötelesek.

A másodfokú bíróság ezt meghaladóan a keresetet a kamatkövetelés tekintetében elutasította. Emellett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet kiegészítette azzal, hogy mely alperes mely vagyontárgyakkal és azok hasznaival felelnek a terhükre megítélt kötelezettségért.

A kamatkövetelés kezdőidőpontjának megváltoztatását a másodfokú bíróság azzal indokolta, hogy a *„tényleges kötelezettek személyét és követelésének pontos összegét csak a részítélet meghozatala után, 2014. február 15. napján, keresetmódosításában jelölte meg, ezért ez tekinthető a Ptk. 302. § (1) bekezdés b) pontja szerinti határozott, a kötelesrész kiadására köteles alperes felé a megfelelő, teljesítésre alkalmas felszólításnak.”*

IV. Felülvizsgálat iránti kérelmem

Felülvizsgálat iránti kérelmemben kifejtettem, hogy a másodfokú ítéletet a kamatfizetésre vonatkozó rendelkezése miatt – iratellenessége folytán - jogszabálysértőnek tartottam, mivel már a keresetlevelemben megjelöltem, hogy a kamatfizetés kezdőidőpontjaként a hagyaték megnyílását követő napot tekintem alapnak, hiszen a BH 1996.7.366 sorszámon közzétett (Pfv. V. 21.672/1995. számon meghozott) eseti döntésben a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, hogy *„A kötelesrész iránti igény a hagyaték megnyílásával válik esedékessé, ezért - pénzben történő kiadás esetén - a kötelezett ezen időponttól kezdődően köteles késedelmi kamatot fizetni [Ptk. 673. § (1) bek., 301. § (1) bek.]”*

Előadtam továbbá, hogy álláspontom szerint analógia útján úgyszintén alkalmazható a jelen ügyre a 7/2013. számú polgári elvi határozat, amely egyértelműen rögzíti, hogy *„A Kúriának az adott ügy tényállása alapján kialakított álláspontja szerint, ha az elsőfokú bíróság ítéletével a jogosult a kötelesrész természetben történő kiadása iránti keresetének helyt ad, és azt a másodfokú bíróság akként változtatja meg, hogy a kötelesrész pénzbeni kiadását rendeli el, akkor a keresetet úgy kell tekinteni, hogy a jogosult erre az utóbbi esetre a marasztalási összeg után a Ptk. 301.§ (1) bekezdése szerint járó törvényes mértékű késedelmi kamatra is igényt tartott. A másodfokú bíróság döntésének tehát arra is ki kell terjednie. Ennek elmulasztása anyagi jogi szabályt sért, ezért a fizetendő összeg után járó késedelmi kamatról a felülvizsgálati eljárásban kellett döntenie.”*

Kiemeltem továbbá, hogy ha tehát az elsőfokú ítélet természetbeni kiadást rendel el, a másodfokú bíróság ugyanakkor e rendelkezést megváltoztatva pénzbeni kiadást ír elő, akkor eleve úgy kell tekinteni a kamatkövetelésre, hogy arra a jogosult a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján igény tartott. Jelen ügyben azon túl, hogy már eredeti keresetlevelemben megjelöltem kamatkövetelésemet, amelyet az elsőfokú bíróság alaposnak talált, véleményem szerint a másodfokú bíróság alappal nem hivatkozhatott volna arra, hogy a kamatkövetelésem vonatkozásában csak a módosított keresetem tekinthető határozott, megfelelő, teljesítésre alkalmas felszólításnak, tehát csak a részítélet kihirdetése után került előterjesztésre a kereseti kérelmem.

Ezzel ellentétben a részítélet kihirdetését követően bírócsere történt, az újonnan kirendelt bíró kérte, hogy foglaljam össze, pontosan mit is kérünk, ezért került ismételt előterjesztésre azon kérelmem (2014. február 14-én), miszerint a kamatot a hagyaték megnyíltával kérem, azonban ez már szerepelt az eredeti, 2009. augusztus 12-én benyújtott kereseti kérelmem első bekezdésében: *„Az elsődleges kereseti kérelem körében kérem, hogy kötelezze a T. Bíróság az I. r. alperest 882.462,- Ft, az II. és III. r. alpereseket fejenként 7.373.268,- Ft, a IV. és V. r. alpereseket fejenként 5.506.704 Ft, a VII. r. alperest 467.208,- Ft kötelesrész és annak 2007.*

április hó 15. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 301. § (1) bek. szerinti kamatának megfizetésére”.

Másodlagos kérelmem szintén tartalmazza a kamatkövetelés időpontját szintén 2007. április 15-től. A szakértői vizsgálatot követően minimális mértékben módosultak az összegek, de a kamat kezdő időpontja nem. Tehát – a jogi képviselővel eljáró – alperesek tudatában voltak a követelésnek, ismerték eléjük tárt álláspontomat a kötelesrész pénzbeli kiadása iránt és ismerték a bírói gyakorlatot is, melyet fentebb kiemeltem. Utaltam továbbá a BH 1996.7.366 (Legf. Bír. Pfv. V. 21.672/1995. sz) számú döntésre, amely szerint *„A kötelesrész iránti igény a hagyaték megnyílásával válik esedékessé, ezért - pénzben történő kiadás esetén - a kötelezett ezen időponttól kezdődően köteles késedelmi kamatot fizetni [Ptk. 673. § (1) bek., 301. § (1) bek.]”*

Mindemellett előadtam, hogy a másodfokú bíróság érvelése alapján, miszerint a kamatkövetelés esetén határozott, megfelelő, teljesítésre alkalmas felszólításra van szükség az a következtetés vonható le, hogy minden kötelezetti késedelem esetén csak a felszólítástól, tehát a kamatkövetelés közlésétől lenne számítható késedelmi kamat, noha a Ptk. rendelkezései ilyen nem írnak elő. Ezzel a másodfokú bíróság az anyagi jog szabályait terhemre szűkítette, amelyre lehetősége azonban – álláspontom szerint – nem állt fenn.

Nyomattékkal kívánok utalni arra, hogy az engem megillető kamatkövetelésem mértéke nagyságrendileg 12.500.000,- Ft, tehát még az alapperben érvényesített tőkeösszegekhez képest is igen jelentős összegű.

V. A Kúria döntése

A Kúria felülvizsgálati kérelmemet hivatalból elutasította azon oknál fogva, hogy a Pp. 271. § (3) bekezdés c) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak a jogerős határozatnak csupán a kamatfizetésre vonatkozó rendelkezése ellen, mert a 2012. évi CXVIII. törvény 6. § (1) bekezdésével módosított hivatkozott Pp. szakasz c) pontjának második fordulatát a jogalkotó 2012. szeptember 1-jei hatálybalépítéssel hatályon kívül helyezte, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (1) bekezdése értelmében pedig e jogszabály módosulást a hatálybalépést követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni, ugyanakkor a felülvizsgálati kérelem előterjesztése önálló eljárási cselekménynek minősül, tehát a Pp. fenti szakaszának 2012. szeptember 1-jétől hatályon szövege alkalmazandó ügyemre.

Így pedig összességében a Kúria felülvizsgálati kérelmemet érdemben nem vizsgálta, hanem a Pp. 273. § (2) bekezdése alapján hivatalból elutasította azt, ráadásul a felülvizsgálati kérelmemmel egyidejűleg előterjesztett költségmentesség iránti kérelmemről megállapította, hogy a Pp. 85. § (2) bekezdés a) pontja alapján – az idézés kibocsátása nélküli elutasítás analógiája folytán – részemre költségmentesség nem biztosítható, így e kérelmemet sem vizsgálta érdemben a Kúria és kötelezett 113.100,- Ft mérsékelt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

VI. Alaptörvény ellenesség

Álláspontom szerint a Kúria döntése alaptörvény ellenes, mivel az sérti az Alaptörvény XIII. cikkét tekintettel arra, hogy tulajdonomban korlátoz, hiszen azzal, hogy a Kúria önálló eljárási cselekménynek minősítette a felülvizsgálati kérelmet egy olyan eljárásban, amelyre egyébként a felülvizsgálati kérelmemben kifejtett indokok szerint nem vonatkozik a Pp. 2012.

szeptember 1-jén hatályba lépett módosítása, olyan új jogi helyzetet keletkeztetett, amely alapján az engem jogszerűen megillető pénztulajdon került elvonásra, ezáltal egyúttal sérült az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető jogbiztonság elve is.

IV. Egyéb nyilatkozatok

A Kúria előtt a jelen ügy befejeződött, egyéb eljárás nincs folyamatban. A t. Alkotmánybíróság hatásköre az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-án alapszik. A közvetlen érintettségem az ügyben megállapítható, hiszen az ügyben peres félként vettem részt. Nyilatkozom, hogy személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Budapest, 2017. január 9.

Tisztelettel:

 indítványozó

